

ZBORI

REVIJA · NOVE
ZBOROVSKÉ · GLASBE
UREJUJE

ZORKO PRELOVEC

1934

LETNIK X · ŠTEV. 3

Pridobiš bogastvo

Otvoriš si lepo trgovino

Postaviš dom za svojo rodbino

Zavaruješ si brezskrbno starost

Preskrbiš hčerki doto in sinu opremo

ako nalagaš svoje prihranke v

MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO

LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA 3

Izguba izključena.

Ugodno obrestovanje!

Telefon 20-16, 26-16.

Denar lahko pošiljaš s vsake pošte po čekovnih položnicah št. 10.533.

Vloge Din 420,000.000.—. * Rezerve Din 12,000.000.—.

Najboljši ŠIVALNI STROJ in KOLO

je samo „ADLER“ - „GRITZNER“,

švicarski pletilni stroj „DUBIED“.

Pisalni stroji v treh velikostih!

Društva poseben popust!
Posamezni deli za vse stroje in kolesa
edino le pri

JOSIP PETELINC
LJUBLJANA

blizu Prešernovega spomenika, ob vodi

Telefon
29-13

Lepe opreme, ugodno odplačevanje!

Telefon
29-13

SPEDICIJA

TURK

LJUBLJANA

prevzema

ocarinenje

*

prevažanje

vsakovrstne robe hitro
in po najnižji tarifi.
Vse informacije
brezplačno.

Telefon interurb. 24-59.
Vilharjeva cesta št. 33.
(nasproti nove carinarnice)

vsakovrstnega blaga v
Ljubljani in izven Ljubljane
z vozovi kot
tudi z avtomobili.

Telefon interurb. 21-57.
Masarykova cesta št. 9.
(nasproti tovor. kolodvora)

« **S L A V I J A** »

JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA BANKA V LJUBLJANI

VAS ZAVARUJE PROTI ŠKODAM, KI JIH PRIZADENE OGENJ,
TELESNA POŠKODBA, SMRT, VLomsKA TATVINA, TOČA ITD.

GLAVNO RAVNATELJSTVO V LJUBLJANI, GOSPOSKA ULICA ŠT. 12.

TELEFON ŠT. 2176 in 2276.

GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Jožko Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna d. d. v Ljubljani, predstavnik Miroslav Ambrožič, vsi v Ljubljani / Naročnina na «Zbore»: za kraljevino Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrugi dolar / Ponatis člankov dovoljen le z navedbo vira

Glasilo JPS. Hubadove župe (Ljubljana) in Ipavčeve župe (Maribor)

Štev. poštno-čekovnega računa 12.134

Mirko Kunčič:

Pomladna tožba

Ptički po gajih pojo, pojo,
rože v dobravi cveto, cveto.
Jaz ne vem, kam bi iz žalosti:
mamice moje več ni, več ni.

V logu pastirčki vriskajo,
glasno v piščali piskajo.
Jaz tako sama ob oknu slonim,
gledam v pomlad — in ihtim, ihtim ...

Drugim prinesla nebroj novih nad,
meni je vzela najdražji zaklad:
mamico — ah — in vso srečo z njo.
Kdo z menoj plaka, žaluje? Nikdo ...

Ptički po gajih pojo, pojo,
rože v dobravi cveto, cveto. —
Tiho spi, tiho sredi polja
v sencí cipres moja mamica.

Naši skladatelji

KAREL JERAJ

V tretji številki letošnjih «Zborov» smo priobčili kompozicijo za ženski zbor našega velezaslužnega orkestralnega dirigenta, violinskega pedagoga prof. Karla J e r a j a. In kadar prinašamo skladbo skladatelja, ki v našem listu še ni bil zastopan, imamo tudi lepo navado, da objavimo njegov življenjepis. Naj pustimo besedo njemu samemu:

Hiša mojega očeta stoji v Smledniku pod «Starim gradom». Pergamentna listina iz sredine XVII. stoletja navaja, da se je eden Jerajev odkupil od repniške gospode. Ta rod gospoduje še danes na isti zemlji in bratranec Johan skrbi za to, da ostane ime pri hiši.

Moj praded je bil pod Napoleonom smledniški maire, stara mati je bila po rodu iz Polhovega gradca, hči prvega slovenskega graditelja glasbenih instrumentov in sestra kanonika in komponista Gregorja Riharja. Moja mati je bila Čehinja, Elizabeta roj. Raček. Njen stric je s sinom in dvema hčerama ustanovil «Raček», kvartet, ki je prepotoval vso Evropo. Ruski car je bil tako navdušen nad njegovim izvajanjem, da ga je dal upodobiti v jeklorezu.

Sam sem absolviral dunajski konservatorij, in sicer gosli pod Grünom in Helmesbergerjem, kla-

vir pod Ludwigom, teoretične predmete pod Brucknerjem in Rob. Fuchsom, potem sem kot devetnajstletnik sprejel službo violinskega in klavirskega učitelja na ljubljanski Glasbeni Matici. Velikonočni potres pa je že v drugem letu prekinil moje službovanje. Ta čas sem porabil za koncertiranje na Češkem in kesneje v Nemčiji. Nastopal sem sam in v kvartetu. Nato sem s svojim prijateljem, Romunom Georgesom Enescom, ki je danes eden največjih violinskih virtuozov in živi v Parizu, potoval po Romuniji. Bil sem delj časa angažiran v londonskem Imperialinstitutu.

Po uspešnem tekmovanju s 45 konkurenti sem postal substitut orkestra dunajske dvorne opere. Istočasno sem absolviral dveletni pedagoški tečaj na konservatoriju. Tam sva bila sošolca z današnjim ravnateljem Matejem H u b a d o m. Z otožnostjo in veseljem se spominjava na lepi čas, ko sva dnevno prebila ure in ure ob študiju, često pozno v noč.

Učenja je bilo več ko dovolj. Glasbena zgodovina pod Prosnitzem, literatura in nauk o instrumentih pod Mandičevskim, akustika pod dr. Tumo, estetika pod Hirschfeldom, pedagogika pod Brankijem itd. itd.

Po ponovnem ostrem natečaju za dve vakantni mesti (dvakratna ožja prebira) sem leta 1900 postal član orkestra dvorne opere in obenem filharmonik.

Ko sem si tako priboril gotovo in dobro dotirano mesto, sem se poročil s šolsko upraviteljico v Zaspipu pri Bledu, pesnico Vido J e r a j e v o. Krasna žena in še boljša mati, mnogo predobra za ta svet.

Čas, ki mi ga je puščala služba, sem tedaj posvetil kulturnim potrebam rojakov na Dunaju. Skrbel sem za čimbolj umetniško sestavo programov naših narodnih društev «Slovenskega kluba» in «Slovenije» ter sem osebno prevzel vodstvo slovenskega mešanega zbora «Zvezde». Kadar je mojih šest tenoristov zastavilo svoje glasove, se je streslo dunajsko mesto. Imenovali so se: Rijavec, dr. Jesenko, Pribil, Krušič, Macak in Ašič.

Hubad je bil tedaj vodja slovenskega pevskega društva na Dunaju. Postal sem njegov namestnik. Njegovi koncerti so bili umetniško na višku. Mnogi učenci Glasbene Matice so kot visokošolci svoje muzikalične študije nadaljevali pri meni. Imel sem celo malo kapele iz domačih muzikov.

Cančkar je bil dobri duh v moji hiši. Često je imel kar oba otroka, Vido in, žal, umrlega Draga, na kolenih in jima je risal karikature. Bil je plemenit človek.

Potem je zavihrala vojna vihra čez deželo. Koncerti Rdečega križa so se kar zdržema vrstili. Sledilo jim je nešteto nastopov po bolnicah. Ena svetla točka v tistih časih: turneja Filharmonikov v tretjem vojnem poletju v francosko švico, Basel, Luzern, Bern, Zürich, Neuchatel, Lausanne, Genevo, St. Gallen.

Število naših rojakov na Dunaju se je krčilo od dne do dne. Srečavali smo se skoraj dnevno v kavarni Mozart v tretjem okraju. Stari gospod Lokar, revident pri Južni železnici, je bil dnevno tam. Kadar je razgrnil vojni zemljevid na mizi, smo staknili glave. Črtali smo v njem vedno ožje obkolilne kroge, medtem ko so zunaj pred okni defilirali detektivi. P. v. smo bili vsi. Ne pretiravam pa, če trdim, da je naša karta dolgo pred koncem vojne imela vrisane meje, ki so dokaj sličile današnjim državnim mejam.

Težko je bilo nam maloštevilnim Slovanom v orkestru zakrivati svoja radostna čuvstva nasproti kolegom ob prevratu. Bil sem prvi, ki sem prosil za odpust, kmalu so mi sledili drugi. Čelist Junek je odšel v Narodno divadlo, kontrabasist Mišek na praški konservatorij. Ravnatelj Schalk mi je dejal ob slovesu: «Torej v Ljubljano hočete? Kaj se tam sploh muzicira?» Odgovoril sem mu: «Grem, da se rojaki lahko okoristijo z znanjem in skušnjami, ki sem si jih pridobil na prominentnem mestu.»

V koliko se mi je to posrečilo, pa vedo najbolje tisti, ki so s prekrizanimi rokami stali ob mojem delovnem območju in skrbno pazili, da moje dreyje ne zraste previsoko pod nebo. Nekatere svojih številnih načrtov pa sem mogel kljub temu uresničiti in če mi bodo moči dopuščale, hočem delovati naprej za napredek Jugoslavije, na polju slovenske umetnosti.

*

Mojster Karol Jeraj obhaja letos 60letnico svojega glasbi posvečenega življenja. Zato so se ga tudi «Zbori» prav radi spomnili, objavili njegovo skladbo in mu iz srca želijo še mnogo delovnih in za našo glasbo plodonosnih let!

Op. ur. Objavili bi radi slavljenčevo sliko, toda denarne možnosti nam to zabranjujejo.

Iz naših organizacij in društev

I Z H U B A D O V E Ž U P E J P S.

Slovenska glasbena razstava v Ljubljani. V začetku meseca septembra, ko bo v Ljubljani jesenski velesojem in dnevi slovanskih plesov in glasbe, bo na velesojemskem prostoru razstava slovenske glasbe. Vsa pevska in druga glasbena društva v dravski banovini vljudno prosimo, naj javijo po dopisnici Glasbeni Matici ljubljanski, ki je prevzela aranžma te razstave, ako imajo v svojem arhivu rokopise slovanskih skladateljev, dalje kake zanimive slike in društveno zastavo in ako bi bili pripravljene, dati te predmete za čas razstave na razpolago.

O B C N I Z B O R I P A V Č E V E P E V S K E Ž U P E V M A R I B O R U.

Dne 22. aprila 1934. dopoldne se je vršil v pevski sobi mariborske Glasbene Matice III. redni letni občni zbor ob častni udeležbi delegatov in ostalih pevcev, ki se jih je zbralo okoli 70. Zastopanih je bilo 15 včlanjenih društev. Po pozdravnem nagovoru se je predsednik prof. Vasilij Mirk najprej spomnil pravkar preminulega odličnega slovenskega skladatelja p. Hugolina Sattnerja, ki je ob tem času ležal na mrtvaškem odru. Po lepem nagovoru o njegovem plodonosnem in požrtvovalnem delovanju v prid naši glasbeni kulturi je občni zbor počastil njegov spomin s trikratnim «Slava».

O delovanju župe v preteklem poslovnem delu je poročal tajnik Fr. Mordej. Poročilo dokazuje, da je bilo poslovanje župe prav živahno in je bilo sprejeto z burnim odobravanjem. (Poročilo objavljamo posebej.)

Iz poročila blagajnika J. Lukšca posnemamo, da je imela župa 5200 Din denarnega prometa, ki je razmeroma nizek zaradi znižane članarine, pa še te niso poravnala vsa društva. Za nabavo spominske plošče skladateljem bratom Ipravcem je župa uvedla zbiralno akcijo pri društvih, ki še ni zaključena, in pri oblastvih. Banska uprava je prispevala 1000 Din, mariborska občina pa 500 Din.

Župni pevodnja Albin Horvat je poročal o skupnih nastopih, ki jih je vodil in ki so bili posvečeni narodnim proslavam. Vsi so potekli v najlepšem redu in disciplini. Izrazil pa je iz nacionalnega vidika potrebo, da se takih nastopov udeležijo prav vsi zbori brez izjeme. V zvezi s tem je Avsenak ostro kritiziral vsako tako abstinenco, ki se ne more opravičiti, kajti zavediti se moramo, da smo na meji in je dolžnost vseh poklicanih, da sodelujejo.

O stanju župnega arhiva, ki se je znatno povečal, je poročal arhivar A. Jagodič. V župni arhiv sta prispevala mariborska Glasbena Matica in «Poštni rog» in je notni material na razpolago društvom, ki ga potrebujejo. Nato je revizor J. Arnuš predlagal upravi razrešnico, ki je bila sprejeta.

Pri volitvah je bil izvoljen z malimi izpremembami stari odbor, in sicer: predsednik prof. V. Mirk; podpredsednik prof. K. Fink iz Celja; tajnik F. Mordej; namestnik A. Živko; blagajnik J. Lukšca; namestnik J. Rojca; arhivar A. Jagodič; namestnica M. Rozmanova; zborovodji A. Horvat in J. Gašparič; odborniki: M. Drugovič iz Celja, S. Skaza iz Ptuja in F. Hrastelj; nadzorni odbor: Arnuš, Vokač in Babič.

Nadalje je bilo iznesenih več aktualnih predlogov, ki jih je občni zbor vse sprejel. Te sklepe bo župa deloma predložila kongresu JPS, ki bo letos v Dubrovniku, deloma pa jih bo izvršila v svojem območju:

1.) Savezno glasilo naj se preuredi, postane naj samostojno ter se izdaja župam in včlanjenim društvom brez glasbene priloge brezplačno, ostalim naročnikom s prilogo ali brez nje pa po zmerni ceni. Izhaja naj dvakrat mesečno na malem formatu ter vsebuje objave savezne uprave, žup in društev ter pevsko-vzgojne članke. Imenuje naj se «Pevački glasnik».

2.) Savezna uprava naj napne vse sile, da svojim društvom izposluje 75 % popusta na železnicah za potovanja na koncerte in turneje, a 50 % popusta za pevske izlete od petih članov naprej. Razen tega naj dobi savezna uprava tri, a vsaka župa po eno brezplačno karto za potovanje članov uprave na občne zборе, koncerte in druge prireditve včlanjenih društev. Pevska organizacija mora doseči vsaj enako uvaževanje in ugodnost, ki jo po vsej pravici tudi zasluži, kakor druge organizacije.

3.) Dnevno časopisje zahteva za društvene objave visoke zneske pod pretvezo, da so te objave obdavčene. Doseči se mora oprostitev davka na društvene objave, kakor tudi več uvaževanja od tiska samega. Ta akcija se bo razširila tudi med druga kulturna društva.

4.) Glede na dejstvo, da nekatera narodna društva vabijo pevske zборе k sodelovanju na svoje prireditve šele zadnji trenotek, se sklene, da mora imeti zbor tako povabilo vsaj 10 dni pred nastopom, da se lahko pripravi. Društva pa naj upoštevajo tudi to, da imajo pevski zbori stroške za zborovodjo, lokal, note itd. ter eventualno tudi pri samem sodelovanju in naj zato ne zahtevajo preveč, t. j. da bi moral pevski zbor popolnoma brezplačno sodelovati. Zato se daje pevskim društvom pravica, da stavijo v vsakem primeru svoje primerne zahteve.

5.) Obravnavalo se je kočljivo vprašanje dajatve avtorskih tantijem zaradi dejstva, da obstajata sedaj dve instituciji in vsaka zahteva svoj delež od prireditev. To stanje se mora na vsak način urediti. Prof. Mirk tolmači, da zadostuje, če se le eni instituciji plača tantijema ter priporoča «UJMA», ki ima že dogovor z JPS.

6.) Župna uprava naj ima čim tesnejše stike z društvi in naj, kolikor največ mogoče, pošilja svoje delegate na njihove prireditve, ker se na ta način delo pri društvih močno poživí.

Mladinski zbori na koncertu v «Unionu».

7.) Predsednik poroča, da je ministrstvo za promet odobrilo za slavje v Sv. Juriju in Celju dne 12., odnosno 15. maja le 50 % popusta na železnicah sodelujočim pevcem, enako kakor ostali publiki. Zaradi premajhnega upoštevanja naloge pevcev pri slavju se uprava župe poveri, da energično zahteva za naše pevce 75 % popusta.

II koncu je izrekel svoj pozdrav in nekaj izpodbudnih besed še dr. Tomišek kot predsednik mariborske Glasbene Matice. Ugotovil je lep napredek in stvarno delo v tej mladi župi.

Nato je predsednik zagotovil, da bo župna uprava z vsemi močmi delovala po danih smernicah, obljubiti pa ne more ničesar; poziva vse navzočne, da složno in vztrajno podpirajo župo v njenem stremljenju, ki je namenjeno kulturni in nacionalni vzgoji našega naroda, zlasti, ker smo na severni meji naše domovine, in s tem zaključili lepo uspeli občni zbor.

Tajniško poročilo

na III. rednem letnem občnem zboru Ipravčeve župe v Mariboru dne 22. aprila 1954.*

Spoštovani delegati, gostje in pevc!

Ko podajamo račun o delu župne uprave v preteklem poslovnem letu, moram predvsem ugotoviti, da smo mnogo delali. Rezultati, kolikor jih je bilo, so Vam po večini že znani, vendar nas pa še čaka mnogo nerešenih vprašanj, kajti časi za uspešno kulturno delovanje se niso prav nič izboljšali.

Ob lanskem občnem zboru je štela župa 16 včlanjenih društev; med letom je odpadel «Dravograjski Zvon», ki je prenehal delovati. Ker ima župa za svoje področje razmeroma malo članov, smo napravili novo akcijo za razširjenje župe ter pozvali k pristopu 17 večinoma podeželskih pevskih društev. Od teh je do sedaj pristopilo le eno, in sicer Pevsko društvo Ruše, upamo pa, da se bo uspeh te akcije pokazal šele sčasoma. Število včlanjenih društev je torej ostalo isto, to je 16.

Vse društvene zadeve so se obravnale na sejah, ki jih je imel ožji odbor 10, širši pa 2. Razpravljalo in sklepalo se je o župnih nastopih, aranžiranju koncertov tujih društev, o pošiljanju delegatov na občne zборе in koncerte naših društev, o preimenovanju župe, zlasti pa o odkritju spominske plošče skladateljem Ipravcem itd.

Izmed župnih nastopov je bil najvažnejši dne 9. in 10. septembra 1953. v Ptujju ob priliki proslave 25letnice znanih ptujskih dogodkov. Skupni zbori so takrat nastopili dne

* Iz vzornega Mordejevega tajniškega poročila, ki ga v celoti objavljamo, je jasno razvidno uspešno delo Ipravčeve župe v Mariboru.

9. septembra na koncertu v narodnem gledališču, drugi dan pa na trgu pri sami proslavi. Sodelovalo je razen ptujске Glasbene Matice pet društev, in sicer: Mariborska Glasbena Matica, «Drava», «Jadran», «Poštni rog» in «Celjsko pevsko društvo».

Ostali nastopi so se vršili v Mariboru s sodelovanjem mariborskih in okoliških zborov, in sicer: 14. avgusta 1953. pri podoknici ob priliki ustoličenja novega škofa, 1. novembra 1953. na pokopališču v Pobrežju, 18. novembra 1953. pri sprevodu in 19. novembra pri službi božji in zborovanju na glavnem trgu v okviru proslave 15letnice osvobodjenja Maribora, ki so jo priredili Maistrovi borci, ter 28. marca 1954. pri podoknici generalu Maistru ob njegovi 60letnici.

Od lanskega občnega zbora določen župni koncert v okviru jesenskih prireditev «Mariborskega tedna» je uprava opustila, ker tudi teh prireditev ni bilo. Sicer pa je bilo v tem času v Mariboru že preveč raznih koncertov, župa je pa itak nastopila v Ptujju, kar pa prej ni bilo predvideno.

V tem letu je posetilo Maribor več odličnih domačih in čeških zborov, in sicer: 8. julija 1953. «Šestnacka» iz Olomuca, 7. oktobra 1953. «Trboveljski slavček», 15. oktobra 1953. Praška varnostna straža, 11. novembra 1953. «Vardar» iz Skoplja, 6. februarja 1954. «Novosadsko žensko muzičko združenje» in 3. aprila 1954. «Smetana» iz Prage.

Vsem tem zborom je šla župa na roko s tem, da je s pismenimi in časopisnimi pozivi na včlanjena društva pripomogla k boljšemu uspehu. Za koncerte «Vardarja», «Novosadkega» in «Smetane» bi bila morala prevzeti podrobni aranžma župa, je pa to storil pevski zbor Glasbene Matice ter s tem znatno razbremenil župno upravo. Zato s tega mesta Glasbeni Matici prisrčna hvala!

Župni delegat se je udeležil občnega zbora pevskega zbora Glasbene Matice v Ptujju 14. junija 1953., ustoličenja novega škofa 15. avgusta 1953., 18. marca 1954. občnega zbora «Lune», 24. marca 1954. koncerta pevskega zbora Glasbene Matice v Ptujju, 15. aprila 1954. občnega zbora «Jadrana».

Zaradi prezaposlenosti in deloma boleznij ožjega vodstva se uprava ni mogla odzvati vsem povabilom za pošiljanje delegata, zato naj nam prizadeta društva oprostite.

Koncertno gibanje naših društev je bilo v preteklem letu dokaj živahno. V kolikor smo prejeli sporede, so priredila koncerte sledeča društva: «Oljka» 30. aprila 1953. v Vojniku in 28. oktobra 1953. v Celju, CPD 14. aprila, 25. aprila in 1. decembra 1953. v Celju, «Drava» 8. julija 1953. v Varazdinu, 7. aprila 1954. v Studencih, «Jadran» 13. decembra 1953. v Mariboru, 11. marca 1954. v Pobrežju, Glasbena Matica v Mariboru 8. novembra 1953. in Devov večer 22. januarja 1954. v Mariboru, Glasbena Matica v Ptujju 24. marca 1954. v Ptujju, «Zarja» je pa imela celo vrsto kulturnih prireditev v Pobrežju. Pri tem opozarjam društva na novo odredbo

saveza, da so dolžna za vsako svojo koncertno prireditev poslati po eno prosto vstopnico uredništvu «Muzičkog glasnika», «Cirilo-Metodskega vestnika» in «Zborov», da ta uredništva pošljejo na koncerte svoje delegate, ki potem poročajo o njih v svojih listih. Seveda na tri sporede za župo ne pozabiti! Koncerti, če se prirejajo brez plesa, so tudi po novem taksnem zakonu državnega davka prosti, vendar pa je treba koncert prijaviti davčni upravi.

V smislu sklepa lanskega občnega zбора, da prevzame župa posredovalno vlogo pri nabavi ali medsebojnem izposojanju notnega materiala, je uprava razposlala društvom tiskovino za prijavo razpoložljivih not in od večine društev z veliko zamudno tudi prejela rešitve. Pri tem se je posebno izkazala mariborska Matica, ki jo odvedla v župni arhiv lepo zalogo notnega materiala. Tudi «Poštni rog» je odvedel del svojega arhiva. Uprava je nameravala sezname razmnožiti in dostaviti društvom, toda morala je zaradi prevelike obsežnosti gradiva to misel opustiti. Ob potrebi naj se torej društva obračajo na župo.

Dotekniti se moram tudi lanskega kongresa JPS, ki je bil 25. junija 1935. v Subotici. Društva naše župe sta zastopala dva delegata. Vsi važnejši sklepi so bili društvom sporočeni. Glavni naš uspeh je bil pač ta, da smo dosegli znatno znižanje in poenostavljenje članarine. Morali smo se pa tudi zavezati, da jo bodo plačevali vsi člani. Zaradi tega smatram za potrebno, da opozorim dolžnike, da nemudoma storijo svojo dolžnost. Na kongresu je bilo tudi mnogo kritike in moram reči, da je bila večidel upravičena nasproti pasivnemu poslovanju stare savezne uprave. Izvoljena je bila nova uprava, ki je pokazala nekaj več dobre volje. Posebnih uspehov sicer ne vidimo, toda dela se vsaj na notranji reorganizaciji saveza. Dovršena je nova razdelitev in preimenovanje žup. Okoliš naše župe je ostal isti, dobili smo le številko «I». Savez pripravlja tudi nova pravila in unificiranje pravil za vsa društva. Zakaj bi bilo to dobro, ne vem, zato smo nastopili proti z zahtevo, naj se uprava bavi z važnejšimi, še nerešenimi problemi v stvarno korist svojih članov.

Na našem lanskem občnem zboru je bilo tudi sklenjeno, da se že zdavnaj nameravamo odkritje spominske plošče skladateljem I p a v c e m v št. Juriju izvrši letos ter se združi s proslavo 40letnice CPD in koncertom I p a v c e v e župe v Celju. Danes stojimo tik pred izvršitvijo tega sklepa in so v polnem teku priprave, ki so dale župi mnogo zaposlitve. Pri tem pa je župi mnogo pomagalo CPD, kateremu se župna uprava zahvaljuje za pomoč. O raznih podrobnostih so društva že obveščena, deloma pa se bo o njih gotovo še razpravljalo.

Iz navedenega poročila se vidi, da je bilo gibanje v župni upravi prav živahno, kar dokazuje tudi delovodni zapisnik, ki izkazuje 188 števil. Dopisov smo prejeli 186, odposlali pa smo jih 361. Temu primerno je tudi visoka postavka za poštnino in kolkovine, vkljub temu, da sem pošto za mariborska društva dostavljaj osebno.

H koncu moram ugotoviti še to, da naši odločilni krogi vse premalo upoštevajo in podpirajo nesebično kulturno delovanje pevskih društev, ki je namenjeno gojitvi srčne kulture naroda. Smatram, da je ta najmanj tako važna in potrebna kakor sport, ki uživa vsestransko podporo. Zato je naloga skupne organizacije, da v tem pogledu pokrene živahnejšo akcijo.

S pozivom, da v tej smeri vsi podvojimo svoje delo in da pridobimo še novih borecev, zaključujem svoje poročilo.

Tajnik.

Opera

Izredno posrečeno zaslugo si je pridobila naša opera z uprizoritvijo in izvajanjem L. J a n a č k o v e opere «Jenufa». Svojevrstno glasbeno delo smo vsi poslušalci iskreno pozdravili. Vse zanimivosti Janačkove partiture pa so mogle posebno zanimati naše glasbenike. Čudovito je to, da lahko primerjamo v glasbi «Jenufo» iz češke operne produkcije h Konjovičevi «Koštni». Dirigent dir. P o l i č e, solisti in posebno orkester so pripomogli «Jenufi» do častnega in velikega umetniškega uspeha.

Ljubljansko operno gledališče je ponovno napolnilo občinstvo pri Z e l l e r j e v i opereti «Tičar», ki še po svoji

melodioznosti danes zabava poslušalce. Igralci in pevci, predvsem Janko v glavni vlogi, potem pa P o l i č e v a, K o g e j e v a, R i b i č e v a, D r m o t a in Z u p a n, so pomagali, da je staro operetno delo dobilo osveženi čar.

Najnovejša A b r a h a m o v a opereta «Ples v Savoju» je pa v našem gledališču zmagala na vsej črti. Menda nobena predstava ni dosegla toliko ponovitev. Seveda so glavne vloge zasedli z opernimi solisti in solistinjami tako, da je po zaslugi primadone Z l a t e G j u n g e n a c o v e v vlogi Madelaine in T h i e r r y j e v e v vlogi Tangolite ter v vlogi Aristida G o s t i č a opereta uspela v vsakem oziru odlično.

Neobičajno lep uspeh je žela v Rossinijevi operi «Viljem Tell» naša znanka Z i n k a K u n č e v a iz Zagreba, poleg nje pa P r i m o ž i č v naslovni vlogi, dalje pa G o l o b o v a, R i b i č e v a, Z u p a n, P u g e l j, M a r č e c in B a n o v e c. Režiral je opero S k r b i n š e k, dirigiral pa dirigent N e f f a t. Za precizno izvajano overturo je pri vsaki predstavi dobil orkester zaslužen aplavz.

Naše gledališče je v novi režiji uprizorilo tudi Bizetovo «Carmen». Režiral je R. P r i m o ž i č, ki je tudi pel in igral vlogo Toreadora, vlogo Carmen T h i e r r y - K a v č n i k o v a, kot don Jose je gostoval M. S i m e n c. Privlačna sila opere «Carmen» pri publiku še ni popustila.

Naša opera je častno predvajala več čeških opernih del, največ v proslavo S m e t a n e in D v o ř a k a. Uprizorili so S m e t a n o v o «Prodano nevesto» in slavnostno «Libušo», Dvořakovo «Rusalko» in Janačkovo «Jenufo» ter za nas novost istega skladatelja «Katjo Kabanovo». Lahko rečemo, da je bila to obogatitev našega opernega repertoarja in da so bile vse predstave po prizadevanju dir. P o l i č a ter posameznih dirigentov v čast naši operni produkciji. Mi iz vsega srca čestitamo naši operi k tako plodovitemu umetniškemu delu!

Z. P.

M. B r a v n i č a r j e v a operetna revija «Stoji, stoji Ljubljana», ki ji je napisal libreto kipar in slikar N i k o P i r n a t, je na žalost popolnoma propadla. Po premieri so jo še popravili, kolikor so mogli, pa vendar delo ni doseglo uspeha. Mladi dirigent Š u š t e r š i č bi bil rad Bravničarjevi muziki s svojo spretno taktirko pomagal do zmage, toda njegov trud je bil zaman. Škoda! Opereto so naglo odstavili z repertoarja.

Novosti

Deset blagoslovnih pesmi. Zbral in za mešani zbor priredil p. Hugolin S a t t n e r. Cena partituri 15 Din, glasovom pa 4 Din. Zadnje Sattnerjevo delo, ki obsega 10 pesmic, prav preprostih in domačih. Zbirka se dobiva v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani. Zelo jo priporočamo!

O koristi ljudskega petja lepo razpravlja v «Cerkvenem Glasbeniku» V i r g i l š š e k.

Mašne pesmice, eno- ali dvoglasne, zbral in založil Srečko G r e g o r e c, Gorizia. Izdaje nismo prejeli v oceno.

Profesor Matija Tomc je zložil godbo in vložke k dr. Ivan Tavčarjevi «Visoški kroniki», ki jo je za svoj 25letni jubilej dramatisirala Marija Vera.

Zagrebski skladatelj Antun Dobronič je uglasbil Golarjevo komedijo «Vdova Rošlinka», katere premiera je bila v Zagrebu. Kritiki so se o delu jako nepovoljno izrazili, skladatelj pa z njimi polemizira po vseh časopisih, tako tudi smo čitali v «Jutru» prerokanje avtorja z Žigo Hirschlerjevo. Kdo ima prav?

Dr. Fr. Kimovec: Missa montana gracilis. Natisnjena kot rokopis v stiškem samostanu, kjer se lahko tudi naroča. Odlikuje jo lahek slog in predvsem dobrodejna melodika. Brez dvoma bodo naši cerkveni zbori radi segli po njej.

O umetniškem delu Zagrebskega godalnega kvarteta je izčrpno v «Sveti Ceciliji» poročal hrvatski Mantuani dr. Antun G o g l i a.

«Sveta Cecilija» je tudi priobčila govor kanonika Janka B a r l e t a o priliki koncerta skladb Gallusa Petelina in iz istega pesna toplo in iskreno pisan nekrolog † patru Hugolinu S a t t n e r j u.

V založbi «Zborov» je izšla zbirka 15 s a m o s p e v o v s spremljevanjem klavirja. Naj bi si jih naši solisti in solistinke nabavili, saj tako nimajo za svoje koncertne nastope nobenih novih pesmi.

Razno

Naš skladatelj Peter Jereb, čigar humorni mešani zbor objavljamo v današnjem zvezku, je zaradi bolehnosti po 41. letu vršitve službe organista in pevovodje v Litiji stopil v pokoj. Želimo mu, da bi ga dolgo užival in pevskim zborom poklonil še marsikatero ljubko pesmico!

Naša pevska društva se mnogo premalo brigajo za ureditev svojih arhivov. Kako je uredil svojo notno omaro, počrta v «Cerkvenem Glasbeniku» Silvester Orel. Kdor hoče videti, kako mora biti urejen društveni arhiv, naj se, kadar mu prilika nanese, zgleda pri arhivarju pevskega zbora Glasbene Matice Josipu Cerarju ali pa pri arhivarju pevskega društva «Ljubljanskega Zvona» Jošku Jamniku. Tako vzornih arhivov še niste nikjer videli.

Pevovodja mladinskih zborov in suplent na drž. učiteljski šoli v Ljubljani Ivan Repovž je na ljubljanski univerzi prestal profesorski izpit iz glasbe. Naše iskrene čestitke!

25letnico svojega umetniškega dela kot dirigent je praznoval v aprilu Ivan Brezovšek, sedanji ravnatelj beograjske opere. Umetnik je doma iz Trbovelj, glasbeno se je izobrazil v Dortmundu in Kölnu. Dirigiral je v raznih nemških mestih, koncertiral pa kot izvrsten pianist vsepovsod po svetu. Po vojni je bil nekaj časa kapelnik ljubljanske opere in pevovodja Glasbene Matice, od leta 1921. pa živi in se umetniško udejstvuje v Beogradu. K 25letnici mu tudi «Zbori» od srca čestitajo!

Odprta noč in dan so groba vrata. Po dolgotrajni bolezni je zapustil solzno dolino blagi gostilničar Tomaž Bizilj, velik ljubitelj petja in podpornik naših pevskih društev, posebno «Ljubljanskega Zvona». Nekaj dni nato je šel za njim k večnemu počitku znani pevec Ante Pintar, ki je bil vnet član «Lire», Glasbene Matice, «Slavca» in «Ljubljanskega Zvona» ter Merkurjevega pevskega zbora. Pokojnikoma bomo ohranili vedno svetel spomin!

Umrla je sestra pokojnega slovenskega skladatelja Oskara Deva bivša naša slovita koncertna pevka Mira Costaperraria. Bila je steber solističnega kadra koncertov Glasbene Matice. Blag ji spomin!

Zasluzni lužiskosrbski skladatelj Bjarnat Krawc je posetil in prepotoval našo državo, kjer je bil povsod z velikim navdušenjem sprejet. V Ljubljani mu je v prijateljskem krogu priredil oktet «Ljubljanskega Zvona» prijeten pevski večer, nato pa je bil enake pozornosti deležen v Zagrebu in Beogradu. «Zbori» nameravajo eno prihodnjih številok posvetiti njemu s tem, da priobčijo njegov življenjepis in nekaj njegovih skladb. Veselilo nas je, da smo imeli srečo, v svoji sredi pozdraviti odličnega glasbenega reprezentanta malega lužiskosrbskega, po Hitlerju zatiranega naroda.

Dunajska kritika je radijski koncert slovenske glasbe, na katerem so izvajali skladbe D. Gruma, S. Kopperca in S. Osterca, prav laskavo pohvalila.

PEVSKI KVARTET GLASBENE MATICE V LJUBLJANI.

(14. IX. 1926 — 20. I. 1935.)

(Konec.)

Sodelovali smo tudi pri raznih častnih večerih naših odličnih rojakov, tako 8. februarja 1928. na častnem večeru dvorne dame Franje Tavčarjeve in 7. maja 1932. na Hribar-Strakatijevem večeru v Kazini, 25. avgusta 1927. smo pa v častni družbi posetili našega junaka generala Maistra na njegovem letovišču na Uncu.

Za našo slovensko pesem se je izredno zanimal univerzitetni profesor Pars Ram iz Lahore v Indiji, kateremu smo v prijateljski družbi pri Mikliču zapeli naše narodne pesmi in ki je bil zanje tako navdušen, da je obljubil spisati za angleške strokovne liste članek o tem.

Izmed samostojnih nastopov, ki se niso vršili pod okriljem kakšnega društva, naj bodo omenjeni naši nastopi v Ptuj, dalje v mestnem gledališču v Mariboru, nastop v veliki kazinski dvorani ob Završanovi 40letnici ter popolnoma samostojen koncert ob priliki turneje Glasbene Matice v Au-Metzu. V Ptuj smo stalni gostje ter imamo mnogo prijate-

ljev, posebno pa tamkajšnjega odbornika Glasbene Matice, lekarnarja Bogo Orožna. Vsi naši koncerti v tem mestu so bili do zdaj razprodani. — V Maribor nas je za 4. maj 1930. (nedeljo) povabil intendant dr. Brenčič. Poznavajoč mariborske prilike, ko pohiti vse ob nedeljah na Pohorje in v bližnje vinotoče, sem odsvetoval dr. Brenčiču, da bi se vršil naš koncert na ta dan. Pregovoriti ga nisem mogel in tako smo peli skoraj pred prazno hišo. Niti naši tovariši od mariborske Glasbene Matice niso prišli na koncert! Zato smo se pa potem v družbi skladatelja prof. Mirka, njegove gospe ter drugih prijateljev odškodovali za to brezbriznost Mariborčanov. — Proslava Završanovega jubileja se je vršila 17. novembra 1930. v veliki kazinski dvorani, ki je — kakor je dovolj znano — zelo neakustična, namesto v pripravnejši Filharmoniji. Hotelo se pač ni oškodovati kinematografskega podjetja v Filharmonični dvorani. Dvorana sama, razburjenje in pa druge okolnosti so bile povod, da se nismo ta večer tako ugodno počutili kakor po navadi. Bilo pa je tudi to pot mnogo priznavalnega aplavza, ki je šel seveda v glavnem na rovaš našega slavljenca Janeza Završana. — V Au-Metzu na Francoskem smo bili 27. novembra 1929. o priliki turneje pevskega zbora Glasbene Matice ter smo naše tamkajšnje rojake-rudarje s slovensko pesmijo tako navdušili, da so jokali, in neka žena nam je s solzami v očeh rekla: «Zakaj ste prišli! Zdaj nam bo še bolj hudo po domovini!»

Pri tej priliki naj omenim, da je nastopal naš kvartet skoraj na vseh pogostitvah, katerih je bil pevski zbor Glasbene Matice deležen po svojih turnejah na Češkem, Poljskem in v Franciji, ter smo v Parizu zapeli na zlate plošče «Sijaj sončece» in «Mlatiči», tako da bodo ti dve pesmi ohranjeni za večne čase v arhivu francoske Akademije znanosti.

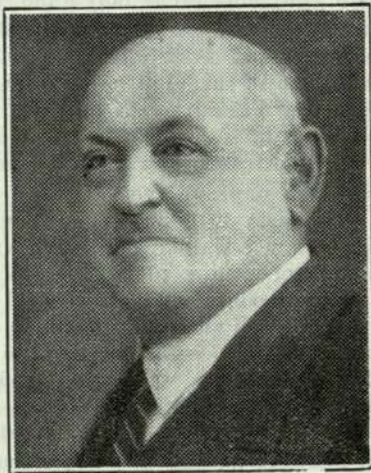
V našo zabavo smo napravili več daljših izletov, tako v času od 7. do 14. avgusta 1927. po Triglavskem pogorju ter 20. in 21. junija 1929. v Logarsko dolino, večkrat pa tudi v Kamniško Bistrico ter smo v planinskih kočah prepevali naše pesmi v radost poslušalcev-planincev. O izletu v Triglavsko pogorje je objavil «Planinski vestnik» izpod mojega peresa informativen članek. — Ko že govorim o izletih, mi prihaja v spomin tudi izlet, ki smo ga napravili z ljubljanskim Avtoklubom na goro Lisco pri Sevnici in v Rimske toplice (8. septembra 1932.), ki je potekel vrlo živahno.

Naposled naj omenim, da smo bili 18. septembra 1932. filmani pod Rožnikom, tako da je tudi na tem slovenskem filmu ovekovečena naša pesem, pa tudi — mi! — Naše delovanje je bilo tedaj zelo obširno. Pridobili smo si mnogo prijateljev, pa tudi posnemovalcev, saj imamo danes — hvala Bogu! — več podobnih pevskih združenj, ki sledijo našemu zgledu, prirejajo koncerte po deželi in nastopajo pri raznih prireditvah v Ljubljani, tako «Slovenski vokalni kvintet», «Oktet Ljubljanskega Zvona» itd. S tem se širi naša lepa slovenska pesem, ki ima vedno več občudovalcev tako doma kakor v tujini. O tem me potrjujejo poročila o raznih nastopih v ljubljanskem radiu ter sem imel priliko čuti že mnogo laskavih ocen raznih poslušalcev iz tujine. Moja iskrena želja je, da navdušenje teh pevskih združenj ne poneha!

Kot «Kvartet Glasbene Matice» smo tedaj v polni meri izpolnili svojo nalogo ter smo vselej in povsod častno nastopali, tako v pevskem, kakor družabnem oziru. Zelo smo se tedaj začudili, ko nas na prireditvah Glasbene Matice o priliki 70letnice Ljubljanskega Sokola (januarja 1935) niso povabili k sodelovanju, temveč drugo slično organizacijo, s katero smo — mimogrede omenjeno — prav dobri prijatelji. Res je, da je takrat, ko se je sestavljal program, še žaloval naš tovariš Pelan za svojim blagopokojnim očetom, dejstvo pa, da se nas ni niti vprašalo, ako moremo sodelovati, in to navzlic izrečni želji staroste Ljubljanskega Sokola, je bilo povod, da smo se zahvalili odboru Glasbene Matice za častni naslov in da smo sklenili imenovati se odslej «Završanov pevski kvartet», to pa s posebnim ozirom na našega zaslužnega tovariša, neumornega pevca Janeza Završana. Upam, da bomo tudi pod novo firmo deležni simpatij občinstva in tovarišev pevcev, kakor smo jih bili doslej.

Josip Skalar.

Lansko leto je praznoval 70letnico rojstva nadučitelj in koroški rodoljub Lovro Horvat v Kamniku. Rodil se je v ugledni Kramarjevi hiši na Bistrici v Rožni dolini. Kramarjeva sinova Jozej in Honzej sta bila iskrena narodnjaka in vrla pevca, in tako je postal Horvat že v nežni mladosti narodno zaveden in ostal tak kljub najhujšim pritiskom pomemčevalnih prvakov. Muzikalično nadarjen in pod vplivom svoje sestre Genovefe in Kramarjevih sinov se je kmalu naučil mnogo najlepših koroških pesmi. Pri premicijah, taborih in drugih slovesnostih, ki so jih priredili koroški rodoljubi, je kot deček za grmom poslušal ubrano petje in nove pesmi, ki so jih tako pogosto prinašali gospodje Einspielerji v Sveče. Sveče, da, Sveče so zibelka najlepših koroških pesmi! Ni čuda torej, da so se te pesmi tako globoko vsidrale v mlado srce, da jih ni nikoli pozabil in nikdar zatajil. Te pesmi pa so mu dale tudi srčnost in pogum, da je vztrajal v ljuti narodni borbi na Koroškem neomajno vse življenje. Kot 16letni dijak je na učiteljsku dobil strog ukor, ker je zasnoval kvartet in z njim prepeval slovenske pesmice. A čudovito: čim večji je bil pritisk, tem hujši je bil odpor. To zasledovanje in nemško sovraštvo ga je naravnost krepilo in bodrilo, ostati na začrtani poti.

Tako je kljub najintenzivnejšim študijem in dobremu znanju le s silo prijadral do mature, kajti nemški profesorji so pokazali svoj nacionalizem s tem, da so pridnega slovenskega dijaka žulili in ovirali na vseh straneh. Maturu in po dveh letih sposobnostni izpit pa je napravil dobro in brez ovire. — Njegova prva služba je bila v Št. Ilju ob Dravi, kjer je preživel tri srečna leta. Nič slabša niso bila sledeča tri v Kazazah, kjer je bil kot 22leten fant že definitiven in samostojen vodja. Tam je zasnoval svoj prvi mešani zbor, ki je štel 16 grl. Ta zbor je imel posebno lastnost, da so bili pevci skorajda bolj navdušeni kakor pevovodja sam, ter so neprestano silili k vjam. Čez tri leta pa se je ta navdušenost razplila v bridke solze, ko je Horvat jemal slovo in odšel v Gorje v Zilsko dolino. «Zdej črez štiradi liet, pa ni več črievljev bolj driet» teh vrljih pevcev v Kazazah. Vse je pomrlo.

V Gorjah je bilo službovanje med strupenimi nemčurji, ki je trajalo 15 let, trdo. Poleg šole, ki je bila Horvatu vedno najsvetejša dolžnost, se je pojavljal gospodarsko-kulturno v sadjarstvu in čebeloreji, gasilstvu in predvsem na glasbenem poprišču.

Tu si je izvežbal 25 mož močan zbor prekrasnih glasov, ki je bil prvi v Spodnji Zili. Pevci so hodili ob vsakem vremenu nad uro daleč k vjam. Navdušenje je bilo na takem višku, da je prišel 48letni tenor izza Dobrača, kjer je vozil ves dan v globokem snegu težke hlode, zvečer v Gorje k vjamu tri ure daleč. Prvi koncert se je vršil ob tako sijajni udeležbi, da so se morala odpreti vsa okna, da je na cesti stoječe občinstvo, ki ni dobilo prostora v prostrani hiši, tudi slišalo novo petje. (Dalje prihodnjič.)

* Op. ur. V prihodnji številki priobčimo harmonizacijo L. Horvata Koroške narodne pesmi «N'ča bom več vinca piv» za moški zbor.

Južnoslovenski pevački savez priredi v zvezi s proslavo svoje desetletnice s pokrajinskim zletom narodni pevski festival na Vidov dan 28. junija 1935. v Beogradu. Za ta festival razpisuje konkurz, in sicer 1.) za kantato: komponirano za mešani zbor (eventualno soli) in orkester; 2.) za zборе: tri moške, tri ženske in tri mešane. — Kantata mora predstavljati ostvarjenje umetniškega izraza južnoslovenske glasbe, čemur mora ustrezati tudi njen tekst s kolektivno idejo našega naroda. Oblika kantate je svobodna. Vokalni stavek mora biti preprost, to pa zaradi tega, ker bodo to kantato izvajali skupni zbori vseh saveznih društev. Trajanje kantate 15 do 20 minut. — Zbori: Glasbeni slog in teksti so dani komponistu po svobodni izbiri. Biti morajo samo a capella. Vsaka vrsta zbora (moški, ženski, mešani) ima tri kategorije, ki se klasificirajo po težkoči kompozicije same: prva kategorija je najtežja, tretja najlažja. Kompozicije tretje kategorije so namenjene le podeželskim zborom. Vsak komponist mora naznačiti, za katero kategorijo je kompozicija komponirana, ocenjevalni odbor Saveza pa si pridržuje pravico, izžrebane zборе definitivno klasificirati. Pravico tekmovanja na tem konkurzu imajo vsi južnoslovenski komponisti. Izžrebane kompozicije bodo nagrajene v temle redu: Kantata Din 5000—, zbori I. kategorije po Din 1200—, zbori II. kategorije po Din 1000—, zbori III. kategorije po Din 800—. Za vse nagrajene kompozicije ima pravico prvega izvajanja Južnoslovenski pevački savez. Nobena kompozicija ne sme biti objavljena pred konkurzom. Poslednji rok za oddajo kompozicij je 30. september 1934. Kompozicije morajo biti pisane čitljivo, svojeručno in pod šifro. Na priloženi zapečateni kuverti mora komponist napisati šifro, ki je naznačena na partituri, v kuverti pa svoje ime in naslov. Kompozicije naj se pošljejo na naslov: Južnoslovenski pevački savez, kralja Ferdinanda I. (dom «Stankovič»), Beograd.

Iz uredništva in upravnništva

Neprilike, ki so zaradi splošne gospodarske krize zadele vse naše kulturne liste, niso prizanesle tudi «Zborom». Kljub temu, da se trudimo na vse kriplje, pomagati našim pevskim zborom z dobrimi in ne težkimi skladbami, za kar bomo seveda morali prenesti od naših kritikov, ki si želijo čim novejšo glasbo, še mnogo očitanj, bi radi tudi v desetem letu izhajanja nadaljevali z izdajanjem lista. Gmotne neprilike so pa tako velike, da že skoro obupavamo. Narodnikov je čedalje manj, osebe, ki se trajno z glasbo pečajo, nam list vračajo, društva, ki so dolžna biti naročena na «Zbore» kot člani naših pevskih organizacij, se ne zavedajo svoje dolžnosti, da bi poravnala naročnino. Kam torej plovemo? Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» se je obrnilo na vsa odločilna oblastva s prošnjami za podporo, pa so bile kratkotalno odbite. Ne preostaja nam ničesar drugega, kakor da še enkrat apeliramo na vsa naša pevska društva in na vse naše pevske zборе, vse pevce in pevke, da podpro «Zbore» z naročitvijo, točnim plačevanjem naročnine in pridobivanjem novih naročnikov, sicer, če se finančni položaj lista ne izpremeni, ga bo doletela ista usoda kakor druge glasbene liste, ki so morali zaradi nerazumevanja z deficitni prenehati izhajati. To je naš zadnji, resni opomin!

Tretja številka «Zborov» prinaša v glasbenem delu ženski zbor K. Jeraja «Vojni slepec», mešani zbor P. Jereba «Svatba na morju» in samopev Z. Prelovca za bas bariton «Mrzeča je zunaj trda noč». Zaradi štednje mora biti skržena tudi književna priloga le na šest strani in mnogo materijala smo morali odložiti zopet za prihodnji zvezek. Zlasti koncertna poročila in referat o velikih pevskih svečanostih v Pragi ter o slavju o priliki odkritja spominske plošče br. Ipavcem v Št. Juriju ob južni železnici.

Podpirajte «Zbore», pa tudi «Cerkveni glasbenik» in «Pevca»!

Urednikov zaključek dne 30. maja 1934.

Prijatelju Srečku Kumarju

Uojni slepec

Uida Jerajeva - Ivo Peruzzi

Ženski zbor

Karel Jeraj
(Ljubljana)

Počasi

I.sopr. Po - da - la mi je na - ge - ljrdeč, ki go - - rel je ko

II.sopr. Po - da - la mi je na - - ge - ljrdeč, ki go - rel je ko

I.alt Po - da - la mi je na - - ge - ljrdeč, ki go - - rel je ko

II.alt Po - da - la mi je na - - ge - ljrdeč, go - reč ko

kri; na voj - sko ti od - šel, od - šel si preč, tam čr - na smrt - - pre - ži, -

kri; na voj - sko ti od - šel si preč, tam čr - na smrt pre - ži, pre -

kri; na voj - - sko ti od - šel si preč, tam čr - - na smrt pre - ži, pre -

kri; na voj - sko ti od - šel si preč, - tam črna smrt - pre - ži, pre -

počasi hitrejše

zi. Ne stóri, lju - ba, mi težko, tež - ko! On mi - sli

zi, pre - ži. On mi - sli

zi. On mi - sli

počasi

le na sabljico, on mi-sli le na sabljico in gle-dal ni na-zaj,
 le na šabljico, on mi-sli le na sabljico in gle-dal ni na-zaj,
 le na šabljico, on mi-sli le na sabljico in gle-dal ni na-zaj,
 le na sa - - bli-co in gle-dal ni na-zaj,

ni na-zaj. In mimo nje-ga smrt beži, in mimo nje-ga
 ni na-zaj. o smrt beži,
 ni na-zaj. o smrt beži.
 ni na-zaj. In mimo nje-ga smrt beži, in mimo nje-ga

smrt beži, ko blisk mu luč umre, luč
 o smrt beži, ko blisk mu luč, luč umre, luč
 o smrt beži, ko blisk mu luč umre, luč
 smrt beži, ko blisk mu luč umre, ko blisk mu luč, luč umre, luč

u - mré. O kje so mo - ji na - geljni, o kje so moji
 u - mré. O kje so mo - ji na - geljni, o kje so moji
 u - mré. O kje so mo - ji na - geljni, o kje so moji
 u - mré. O kje so mo - ji na - geljni, o kje so moji

na - geljni, o - kó jih več ne zré! Pozdrav - ljen
 na - geljni, o - kó jih več ne zré! Pozdrav - ljen
 na - geljni, o - kó jih več ne zré! Pozdrav - ljen
 na - geljni, o - kó jih več ne zré! Pozdrav - ljen

bo - di ti - hi kraj, ti ti - hi kraj, kjer lju - be dom je lep; ne
 bo - di ti - hi kraj, ti kraj, kjer lju - be dom je lep; ne
 bo - di ti - - - - hi kraj, kjer lju - be dom je lep; ne
 bo - di ti - - - - hi kraj, kjer lju - be dom je lep; ne

vr - ne sreča se na-zaj, ne vr - ne sreča se na-zaj, o
 vr - ne se na - zaj, ne vr - ne se na - zaj, o
 vr - ne se, ne vr - ne sreča se na-zaj, ne vr - ne, sre-ča se nazaj, o
 vr - - ne sre - - ča se na - zaj, ne

dra - - - - ga - jaz sem slep!
 dra - - - - ga - jaz sem slep!
 dra - - - - ga - jaz sem slep!
 vr - ne sreča se na-zaj, - jaz sem slep!

Svatba na morju

Karel Širok

Peter Jereb
(Litija)

Veselo

Mešan zbor

p Bel ga- leb in ga - le - bica zgodaj zju - traj sta se

vze - la. Preden soln - ce zasi - ja - lo, svatba je — za - če - - - la.

mf Di - del di, oj didel - daj, dideldi, oj didel - daj, v svate

mf Di - del - di, dideldi, oj dideldaj, dideldi, oj dideldaj,

bu - rja prile - te - la, dideldi, oj dideldaj,

di - del - di, dideldi, oj dideldaj,

v dudo piskati za - če - - la. To za - ple -

v dudo piskati za - če - - la.

Hitro

sa - li so swa - tje valčki, druž - ce me - gli - ce, to zaple -

hitre, hitre ja - dr - ni - ce.
 sa - li so lahki čol - ni, hitre jadrni - ce. U dučo dučlala du -
 hi - tre ja - dr - ni - ce.

in še
 da - ška, svatje so poskako - va - li in ne - ve stica in že - nin

usi, in še usi o - sta - - - li. *f*
 in še usi, in še usi o - sta - ti. O, to bil je

mf
 ples, to bil je ples, na po - jedi - no so pozabi - li in še vina ni - so
 in di - rendaj in di - rendaj, *mf*

f
 pi - li. O, to bil je ples, to bil je ples in diren, diren,
 in di - rendaj, in di - rendaj,

diren, direndaj.
 diren diren, di - - - ren - daj, direndaj.
 diren, diren, di - rendaj.

Mrzeča je zunaj trda noč...

Jos. Freunsfeld

Zorko Prelovec
(Ljubljana)

Počasi

Bas-bariton

p

Mr-ze-ča je zu - naj

Klavir

m.d.

m.s.

tr - da noč in bri - je vi - hra be - - sna, a tu-kaj pri te - bi

mf

raj cvetoč, lju-be-zni de-hte - ča ve - - sna.

Bi-la je dalj-na te-žka pot, pri-vedla te vendar je

rit. *a tempo*

k me - - ni, saj ča-ka te, draga, pla-či-lo nezgod, po-lyu - bi mo-ji o-

gnje - - ni, saj ča-ka te, draga, pla-či-lo nezgod, po-lyu - bi mo-ji o-

rit. *široko ff*

grje - - ni.

dolga

hitro

ff

Be-ži - pred bu - rjo me - gel roj, dr-

p

m.d.

m.s.

hti pla-ni-na, do-li - - na, av izbi pri te - bi vla-da po-koj, lju-

mf

be - zni sladka ti - ši - - na.

p *mf*

p *rit.* *pp* *mirno* *Ped.* *pp*

AKO ŽELITE BITI Z NOTAMI VEDNO

TOČNO POSTREŽENI, OBRNITE SE NA

KI IMA VSE SLOVENSKE
IN TUJE MUZIKALIJE
VEDNO V ZALOGI

*

KNJIGARNO
GLASBENE
MATIC E

LJUBLJANA
KONGRESNI TRG 9
POŠTNI PREDAL 195

*

ČEMAŽAR JOSIP

Litografija

LJUBLJANA, IGRISKA ULICA 6

Offsettisk

RAZMNOŽUJE NOTE PO ZELO SOLIDNIH CENAH
TER IZDELUJE VSAKOVRSNA DRUGA LITOGRAF-
SKA DELA, KAKOR ETIKETE, LEPAKE, DELNICE ITD.

GLASBENE PRILOGE „ZBOROV“ SO NATIS-
NJENE V LITOGRAFIJI ČEMAŽAR JOSIP

GROM D.Z.O.Z.

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN SPEDIJSKI BUREAU

LJUBLJANA
KOLODVORSKA ULICA 41

Naslov za brzojavke: GROM
Telefon Int. 2454

Zastopstva na vseh mestih tu- in inozemstva

Zastopnik mednarodne družbe spalnih
voz S. O. E. za promet ekspresnih pošilk

Najugodnejše kupite

Telefon
29-13

nogavice, rokavice, srajce, naramnice,
ovratnike, kravate, trikotperilo, dišeča
mila, čipke, svilnate trakove in veze-
nine, DMC-prejce, vse potrebščine
za čevljarje, šivilje in krojače

samo pri trdkci

JOSIP PETELINC, LJUBLJANA

blizu Prešernovega spomenika, ob vodi

KREDITNI ZAVOD

ZA TRGOVINO

IN INDUSTRIJO

Brzojavni naslov:
KREDIT LJUBLJANA
Telefon št. 3781,
3782, 3783, 3784 in 3785

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih
vrednostnih papirjev, deviz in valut, borzna
naročila predjemi in krediti vsake vrste,
eskopt in inkaso menic in kuponov, na-
kazila v tu- in inozemstvu, safe-deposits ltd. itd.

LJUBLJANA
Prešernova ulica 50
(v lastnem poslopiju)

